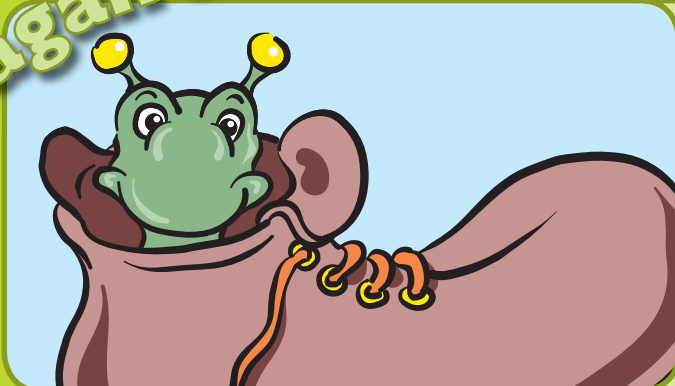

Sagan om Lille Kanin

Snigge rymmer

Lille Kanin har ett husdjur. Han heter Snigge och är en snigel. Lille Kanin hittade honom i morotslandet. Nu får Snigge bo i Lille Kanins rum. På natten sover han i en sko. Den har Pappa Kanin gjort på jobbet. Lille Kanin tycker om att leka med Snigge. Det gör Storebror Kanin också. Ibland bär Lille Kanin honom i sin byxficka. Det tycker Snigge är roligt.

Lille Kanin ger Snigge en morot. Det tycker kaniner om att äta. Snigge luktar på moroten, men vill inte äta. Lille Kanin tror att han inte är hungrig. Snigge äter inte på två dagar. Han börjar se trött ut.

Nästa morgon är Snigges sko tom. Snigge är borta. Lille Kanin letar efter honom. Han hittar honom inte. Lille Kanin blir orolig. Familjen hjälper till att leta. Lille Kanin och Storebror Kanin kryper på knäna i morotslandet och letar. Mamma Kanin och Pappa Kanin ropar efter Snigge.

Snigge är hungrig. Han måste leta mat och går mot skogen. Doften av kantarell blir starkare ju närmare han kommer. Det luktar gott. Kantareller tycker han om att äta, inte morötter. Äntligen framme! Det lyser gult av kantareller. Snigge tuggar i sig flera stycken. Nu är han mätt.

Pappa Kanin hittar Snigge i skogen. Nu ser Snigge pigg ut. Nu förstår familjen att han äter annat än vad de gör. Svamp och morotsblast ska de mata Snigge med. Morötter är bara kaninmat.

På kvällen somnar Snigge fort i sin sko. Det är skönt att vara hemma igen. Lille Kanin har svårt att somna. Hans knä gör ont. Nästa dag vill han inte stödja på benet. Det är lättare att krypa när han har ont än att gå. Mamma Kanin tror att han har ont i knät för att han

kröp länge i morotslandet igår. Det ska nog gå över tror hon. Men inte heller nästa eller nästa dag har det slutat värka i knät. Lille Kanin fortsätter att krypa, men vill helst sitta stilla. Tur att Snigge finns. Han tycker också om att vara på golvet och leka.

Text Ingela Gustavson
Illustrationer Magnus Alkmar

